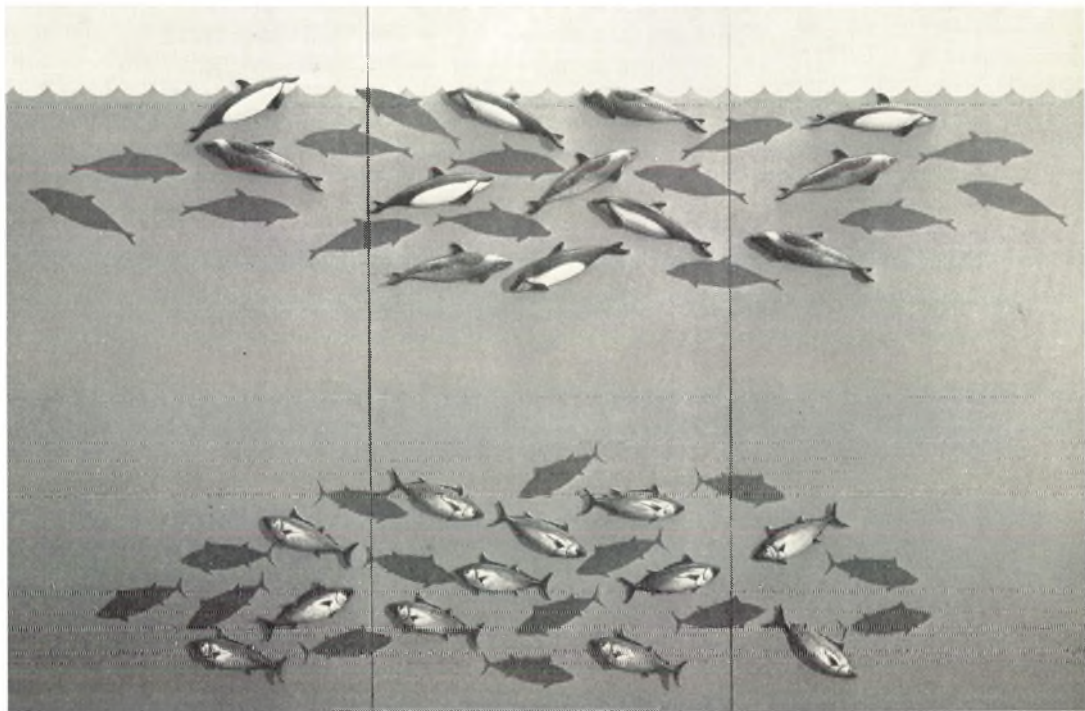

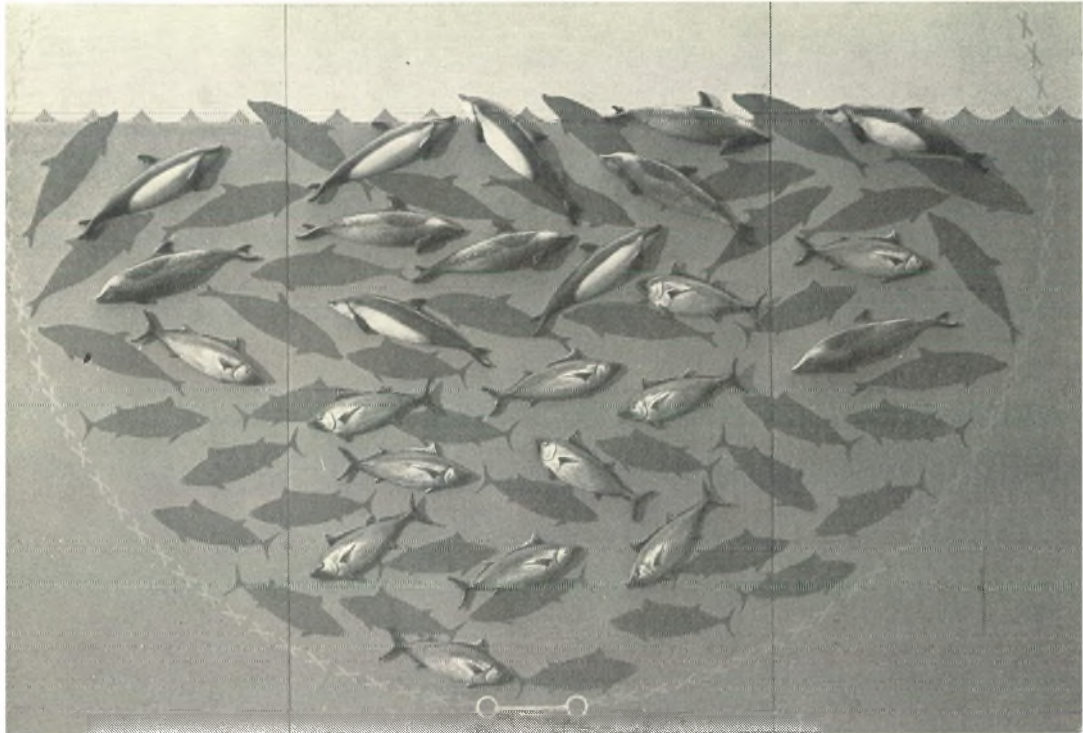
DOLFIJNEN BEDREIGD ?

Geruime tijd geleden werd ontdekt, dat tonijnen zich graag ophouden onder een kudde dolfijnen (afbeelding 1). Waarom is nog niet duidelijk. Wel wordt zo langzamerhand steeds duidelijker, dat dit gezelschap voor de dolfijnen weinig benijdenswaardig is en zelfs een gevaar voor hun voortbestaan kan betekenen. De ontdekking van deze relatie wordt namelijk door de tonijnvissers gebruikt om de tonijn op te sporen. Wordt een groep dolfijnen ontdekt — de dolfijnen onttrekken zich door hun speelse gedrag nu niet bepaald aan de waarneming —, dan worden zij door de vissers met kleine bootjes naar een moederschip gedreven. De tonijnen volgen vanzelf. Vervolgens wordt om het geheel heen een net aangebracht, dat aan de onderzijde wordt dichtgetrokken (afbeelding 2). Niet alleen de tonijnen, maar ook de dolfijnen zelf zitten dan gevangen. Wanneer het net, dat men wel beursnet noemt, wordt binnengehaald, raken de dolfijnen in paniek, verstrikken zich in de mazen van het net en zijn meestal al gestikt wanneer zij aan boord komen. De dode dolfijnen zijn voor de vissers onbruikbaar en worden teruggegooid in zee. Hierbij

Afb. 1.

Onder de dolfijnen een school tonijnen. Wandbord Zoologisch Museum, Amsterdam.
Foto Instituut voor Taxonomische Zoölogie (Zoologisch Museum) Amsterdam.

Afb. 2.

Het net wordt dichtgetrokken. Wandbord Zoölogisch Museum Amsterdam.
Foto Instituut voor Taxonomische Zoölogie (Zoölogisch Museum) Amsterdam.

gaat het niet om zo maar een paar, maar wel om 500 exemplaren in één trek. Uitgaande van de cijfers, die van de tonijnvissende landen tot nu toe alleen door de Verenigde Staten worden bekend gemaakt, moeten we ervan uitgaan, dat het jaarlijks aan de tonijnvangst ten offer vallende aantal dolfijnen ongeveer 500.000 bedraagt!

Volgens dr. P. J. H. van Bree van het Zoölogisch Museum te Amsterdam (Panda-nieuws 1976, nr. 10) hebben onderzoeken al uitgewezen dat in de Oostelijke Grote Oceaan een duidelijke vermindering valt te constateren van het aantal scholen van de langsnuitdolfijn, *Stenella longirostris*, de gevlekte dolfijn, *Stenella attenuata* en de gewone dolfijn, *Delphinus delphis*. Welswaar wordt gezocht naar andere vistechnieken en heeft de internationale Walviscommissie tot een algemene meldingsplicht van de lidstaten van die commissie besloten, maar voorlopig houdt de slachting van dolfijnen aan. De tonijn is een eiwitrijke vis en daaraan heeft het in aantal als maar uitbreidende mensdom steeds meer behoefte. Dat daarbij de dolfijn het kind van de rekening is, acht men klaarblijkelijk van weinig belang.

W. F.